

Ὁ Ἐπίσκοπος που Ἐχειροτόνησε τὸν Ματθαῖον Ἦτο «Παλαιοημερολογίτης Οἰκουμενιστής»

Ὁ Δημητριάδος Γερμανὸς, ὁ ὁποῖος ἐχειροτόνησε τὸν Ἐπίσκοπον Ματθαῖον κατὰ τὸ 1935 δὲν εἶχε τὴν Γκουτζιδικὴν ἐκκλησιολογίαν. Τουναντίον, ὁ Δημητριάδος Γερμανὸς ἐπίστευεν ὅτι τὰ Πατριαρχία καὶ αἱ Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι αἱ ὁποῖαι διατηροῦσαν τὸ Πάτριον Ἑορτολόγιον ἦσαν ἅπασαι κανονικαὶ καὶ Ὁρθόδοξαι, ἔστω καὶ ἐὰν κοινωνοῦσαν μετὰ τῶν Νεοημερολογιτῶν, ἀναμένοντες μίαν Πανορθόδοξον Σύνοδον νὰ τοὺς καταδικάσῃ προτοῦ κόψουν τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Κοινωνίαν. Ὡς ἐκ τούτου ὁ Δημητριάδος Γερμανὸς ἐδημοσίευσεν τὸ 1935 τὴν ἀκόλουθον Ποιμαντορικὴν Ἐγκύκλιον εἰς τὸ ὁποῖον γράφει ὅτι ΣΤΟΧΟΣ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τῶν Γ.Ο.Χ. ἦτο νὰ συνεργασθοῦν μετὰ τῶν Πατριαρχιῶν καὶ Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν τῶν ἀκολουθούντων τὸ Παλαιὸν Ἑορτολόγιον! Ἡ Ἐγκύκλιος γράφει:

«...Ἐμμένοντες πιστοὶ εἰς τὰς παραδόσεις τῶν ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τῶν ὁποίων τὰς διατάξεις σέβεται καὶ διακρατεῖ ἀπαρασαλεύτως ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία [τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος], θὰ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΘΑ μετὰ τῶν ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ Ἐκκλησιῶν Ἱεροσολύμων, Ἀντιοχείας, Ὁρους Σινᾶ, Ἀγ. Ὁρους, Ρωσσίας, Πολωνίας, Σερβίας καὶ λοιπῶν ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ Ἐκκλησιῶν, αἵτινες κρατοῦσι τὸ πάτριον παλαιὸν ἑορτολόγιον, μὴ στέργοντες νὰ διατελῶμεν ὑπὸ τὰς ἀρὰς καὶ τὰ ἀναθέματα τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν, οἵτινες ἐν Οἰκουμενικαῖς καὶ Τοπικαῖς Συνόδοις ὥρισαν τὰ συμφέροντα...»

Ἐφ' ὅσον ὁ Δημητριάδος Γερμανὸς ἐθεωροῦσε τὰ Πατριαρχεῖα Ἱεροσολύμων, Ἀντιοχείας, Ρωσσίας, Σερβίας, κλπ, ὡς ΟΡΘΟΔΟΞΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ, καὶ ὅτι στόχος τῆς «ἡμετέρας Ἐκκλησίας» (δηλαδὴ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.) ἦτο ἡ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ μετὰ τῶν Πατριαρχιῶν τοῦτον, ἡ θέσις ταύτη δὲν εἶναι ἀκριβῶς τι ὀνομάζεται «Παλαιοημερολογιτικὸς Οἰκουμενισμὸς» κατὰ τὴν «ἐκκλησιολογίαν» τοῦ κ. Γκουτζίδη καὶ τοῦ κ. Κοντογιάννη; Τότε ἀφοῦ ὁ Δημητριάδος Γερμανὸς ἦτο ὁ ἴδιος ὄργανον τῆς «αἰρέσεως» τοῦ «Παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ» κατὰ τὴν ἴδιαν ὥραν που χειροτονοῦσε τὸν Ἐπίσκοπον Βρεσθένης Ματθαῖον, κατὰ ποῖον τρόπον ἔλαβεν ὁ Ματθαῖος ἔγκυρον καὶ «καθαρώτατην» χειροτονίαν; Καὶ πῶς διαφέρει ἡ χειροτονία ταύτη ἀπὸ τὴν χειροτονίαν τῶν Ἀκακιακῶν Ἐπισκόπων τὸ 1962 ὑπὸ τοῦ παλαιοημερολογίτου Ρώσου Ἀρχιεπισκόπου Χιλῆς Λεοντίου, ἀφοῦ καὶ ὁ ἴδιος ὁ Δημητριάδος Γερμανὸς κατὰ τὴν χειροτονίαν τοῦ Ματθαίου τὸ 1935 ἐπίστευεν ὅτι ἦτο ἐν πλήρη κοινωνίᾳ καὶ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ μετὰ τῶν Πατριαρχιῶν Ἱεροσολύμων, Ἀντιοχείας, Ρωσσίας, Σερβίας, κλπ;;;

Ιδέτε τὴν ἐν λόγῳ Ἐγκύκλιον τοῦ 1935 τοῦ Δημητριάδος Γερμανοῦ (ἀπὸ τὸ ἀρχεῖον τοῦ κ. Κοντογιάννη):

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, ἐντιμώτατοι ἐπίτροποι τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ λοιποὶ εὐλογημένοι Χριστιανοὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως.

Προσὸν ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνεν παντὸς ποιμένος εἶναι ἡ πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀγάπη. «Φιλεῖς με Πέτρε; εἶπεν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν πρὸς τὸν Πέτρον» ποίμαινε τὰ πρόβατά μου». Τὴν ἀγάπην καὶ πίστιν πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ πρὸς τὴν ὑπ' αὐτὸν ἰδρυθεῖσαν μίαν ἀγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν ὁμολογοῦμεν ἐπισήμως οἱ Ἐπίσκοποι ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἀναλαμβάνοντες τὸ ἀρχιερατικὸν ὄψωμα διαβεβαιοῦντες ὅτι θέλομεν τῇ θείᾳ ἀρωγῇ καὶ συνάρσει τηρήσει ἀσπαρασαλεύτως ἀρώμητον τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν καὶ τὸς ἱερὰς παραδόσεις. Ἐπὶ μίαν ὥς ἔγγιστα τριακονταετίαν ποιμάναντες τὴν θεόσωστον ἐπαρχίαν Δημητριάδος, ἐτηρήσαμεν, Θεοῦ βοηθοῦντος, τὰς ἱερὰς παραδόσεις, προφυλάξαντες τὸ ποιμνιον τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς ἐνοχτίας, πιστοὶ τηρηταὶ γενόμενοι τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων καὶ παραδόσεων τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας. Δυστυχῶς, ἄνδρες λαλοῦντες διαστραμμένα ὑπεισηλὸν εἰς τὴν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ διαστρεβλῶσαντες τὴν ἀλήθειαν ἀνεισισηγάγον ἀντ' αὐτῆς τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην, ἀθετήσαντες ἐπὶ προφανεῖ ψυχικῇ ζημίᾳ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τὰς Ἱερὰς Παραδόσεις. Εἰς μάτην αἱ ἀντιρρήσεις ἡμῶν, εἰς μάτην αἱ διαμαρτυρίαι ἡμῶν. Οὗτοι εἰς οὐδὲν λογιζόμενοι πάντα ταῦτα, ἠθέτησαν τὸ ἐορτολόγιον τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, μεθ' οὗ συνδέονται ἀρρήτως ὁ Πασχάλιος Κανὼν, τὸ Κρησιαζυθόριον, ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ ἡ λατρεία ἐν γένει, εἰσάγαγοντες ἀντὶ τοῦ Ὁρθοδόξου ἐορτολογίου (Ἰουλιανοῦ), τὸ Γρηγοριανὸν (Φεράγκικον) ἡμερολόγιον. Ἡμεῖς ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐπὶ δωδεκαετίαν ὅλην δὲν ἐπαύσαμεν συμβουλεύοντες καὶ νουθετοῦντες τοὺς καινοτόμους, ὑποδεικνύοντες τὸν κατήφορον πρὸς ὃν ἐφέρετο ἡ Ἐκκλησία καὶ τὴν μέλλουσαν διασπῆν τῆς ἐνότητος τῆς Μιᾶς Ἁγίας Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ τὰς προκνηφούσας διαφωνίας, στάσεις καὶ ταραχάς, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἰσηκούσθημεν μετὰ μεγίστης δὲ θλίψεως καὶ συντριβῆς καρδίας ἠναγκάσθημεν νὰ ἀποσχορμασίωμεν καὶ ἐξοβελίσωμεν μετ' ἄλλων ἀρχιερέων τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, ἀφέντες αὐτὸ διὰ τὸς βιωτικὰς καὶ πολιτικὰς τῶν Χριστιανῶν ὑποθέσεις καὶ ἐγκολπωθέντες τὸ ἐορτολόγιον τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας τὸ ἐπὶ τῇ βίσει τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου ἀπὸ τῆς πρώτης ἐν Νιζαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου τεθὲν ἐν χρήσει ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας. Ἐμμένοντες πιστοὶ εἰς τὰς παραδόσεις τῶν ἐπὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τῶν ὁποίων τὰς διατάξεις σέβεται καὶ διαφυλάττει ἀσπαρασαλεύτως ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία, θὰ συνεργαζόμεθα μετὰ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν Ἱεροσολύμων, Ἀντιοχείας, Ὁροῦς Σινᾶ, Ἀγ. Ὁροῦς, Ρωσσίας, Πολωνίας, Σερβίας καὶ λοιπῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, αἵτινες κρατοῦσι τὸ πάτριον παλαιὸν ἐορτολόγιον, μὴ στέροντες νὸ διατελῶμεν ὑπὸ τὰς ἀρὰς καὶ τὰ ἀναθέματα τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν, οἵτινες ἐν Οἰκουμενικαῖς καὶ Τοπικαῖς Συνόδοις ὥρισαν τὰ συμφέροντα.

Πελοίθαμεν δ' ὅτι θ' ἀκολουθήσετε ἡμᾶς εἰς τὰς νομὰς τῆς εὐαγγελικῆς χάριτος, καθ' ἣσον ὁ ποιμὴν ἐμπροσθεν τῶν προβάτων πορεύεται καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ καὶ ὅτι ἄλλοτρίῳ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ γερῶνται ἀπ' αὐτοῦ. Ἐπὶ 150 περίπου ἔτη αὐτοκράτορες, ἀρχιερεῖς καὶ ἰσχυροὶ τῆς γῆς ἐξέβαλον ἐκ τῶν ναῶν τὰς ἀγίας εἰκόνας, ἀλλ' ἡ πίστις τῶν Χριστιανῶν ἀπέβη νικήτρια εἰσάγαγούσα ταύτας ἐν θριάμβῳ ἐν τοῖς ναοῖς, διότι «αὕτη ἐστὶν ἡ ἀίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν». Ὅσακις ὁ λαὸς ἠσθάνθη τὴν καταδολίευσιν τῆς θρησκείας τῶν ἡμετέρων καὶ τὴν διετήρησιν ἀκεραίαν καὶ ἀκίβδηλον διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Ὅθεν στήκεται καὶ κρατεῖτε τὰς Ὁρθοδόξους παραδόσεις κρατεῖτε τὸ πάτριον ἐορτολόγιον τὸ Ἰουλιανόν. Κρατεῖτε ὁ ἔχετε, ἵνα μὴ εἴτερος λάβῃ τὸν στέφανον ἡμῶν τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ Μαΐου 1935

Εὐχέτης διάπυρος εἰς Χριστόν